

Arrest

nr. 344 257 van 3 april 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 23 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 10 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 februari 2026.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. KEULEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

“1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat)” van 10 oktober 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 13 december 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 12 december 2026 (Documenten, stuk 5, nr. 5;

Landeninformatie, stuk 6, nr. 1). Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument dat geldig is tot 20 januari 2029 (Documenten, stuk 5, nr. 6; Landeninformatie, stuk 6, nr. 1). Verzoeker betwist dit niet.

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

3. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, RSA/PRO ASYL-rapport van april 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangereikt door de partijen zoals informatie van UNHCR en vluchteling.nl, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiverde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. De Raad benadrukt hierbij dat verzoeker nog steeds over een geldige ADET-kaart beschikt, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Verzoeker betwist dit niet (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9).

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Verzoeker beroept zich overigens niet op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

7. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 13 december 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg en zijn reisdocument op 21 januari 2024 verkreeg (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1) Verzoeker kwam

op 3 maart 2024 België binnen (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag nr. 33). Verzoeker verbleef aldus drie maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus en vertrok na amper twee maanden na het verkrijgen van zijn reisdocument. Uit een zulks kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland. Verzoeker verklaarde zelf dat hij vanaf het begin niet in Griekenland wilde wonen, maar dat hij gedwongen werd zijn vingerafdrukken te geven en dat hij gefocust was op het verlaten van het land (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13-14).

De bestreden beslissing motiveerde tevens terdege:

“Zo blijkt uw verklaringen ook niet dat u oprechte inspanningen leverde om werk te vinden in Griekenland. U stelt dat u zowel op Kos als in Athene en in Lasini geen werk vond (zie CGVS, p. 11 + p. 13-14). U stelt dat u op Kos ging solliciteren in hotels (zie CGVS, p. 11) en dat u verder naar een baan zocht door ernaar te gaan vragen in winkels en aan vrienden (zie CGVS, p. 14). U haalt geen andere pogingen aan. Wanneer u wordt gevraagd waarom u niet naar een interimkantoor ging, stelt u dat u er niets van kende en dat het moeilijk is een job te vinden zonder Grieks te kennen (ibid.). U hebt echter geen Grieks geleerd. U stelt dat de taalschool in het opvangcentrum gesloten werd en dat u nadien geen geld had om u in te schrijven in een school (zie CGVS, p. 15).

U haalt geen andere manieren aan waarop u geprobeerd hebt om Grieks te leren. Hieruit kan dus niet blijken dat u enige moeite deed om de taal te leren. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u zich er wel van bewust was dat dit uw jobzoektocht zou vergemakkelijken. Er dient op gewezen te worden dat om werk te vinden, u, net zoals Griekse staatsburgers, ook de nodige inspanningen moet leveren. Uw intentie om niet in Griekenland te blijven (zie supra) onderlijnt nogmaals uw beperkte inspanningen. Het feit dat u, gelet op uw profiel als nieuwkomer in de Griekse samenleving die de Griekse taal niet machtig is, niet meteen de meest lucratieve jobs kan krijgen, betekent niet dat u geen toegang zou hebben tot de Griekse arbeidsmarkt.”

“U bent een ondernemende, zelfredzame en gezonde jongeman. In Gaza behaalde u een bachelordiploma in boekhouding (zie CGVS, p. 4 + zie verklaring DVZ d.d. 17.04.2024, punt 11). In Griekenland reisde u verschillende keren naar verschillende plaatsen. Zo ging u van Kos naar Athene en Lasini en van daar ging u voor twee dagen naar Rodos (zie CGVS, p. 12). U vond in Duitsland een job (zie CGVS, p. 8) en u hebt in België reeds verschillende jobs gedaan (zie CGVS, p. 5). U volgde in België ook verschillende opleidingen, zoals het besturen van een truck (zie CGVS, p. 5) en de opleiding tot machine- en productielijnoperator (zie opmerkingen op de notities d.d. 22.08.2025). Ook kent u een beetje Engels (zie CGVS, p. 14). Op de screenshot van uw Facebookprofiel die u via e-mail bezorgde na uw persoonlijk onderhoud is te zien dat u zich uit de slag kan trekken met sociale media. U haalt bovendien geen medische problemen aan die een complexe en/of langdurige opvolging vereisen. Er wordt bij u dan ook geen bijzondere kwetsbaarheid vastgesteld die een impact zou hebben op uw zelfredzaamheid in Griekenland.

Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u over een netwerk beschikt dat u eventueel kan bijstaan. U vermeldt dat u wat vrienden had in het dorp waar u verbleef (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 17.04.2024, punt 3.5). Samen met hen maakte u het slachthuis schoon waar jullie verbleven (zie CGVS, p. 13). Ook leende u geld van vrienden (ibid.). Ook hebt u familie in Zweden (zie CGVS, p. 6), waaronder een oom die u geld leende voor uw reis van Griekenland naar België (zie CGVS, p. 7). Voor uw reis van Palestina naar Griekenland kreeg u financiële hulp van uw ouders, vrienden en familie (ibid.). U leerde ook mensen kennen in Griekenland die momenteel in België of Duitsland verblijven (zie CGVS, p. 6). U kan bijgevolg wel rekenen op enige ondersteuning bij terugkeer naar Griekenland.

U stelt dat u vreest voor uw veiligheid in Griekenland omwille van de vele politiecontroles en racisme (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 17.04.2024, punt 3.4). U legt uit dat u twee keer gearresteerd werd: u werd één dag vastgehouden door de politie op Rodos omdat ze uw documenten wilden controleren, en u werd twee dagen vastgehouden door de politie in Athene die een drugsonderzoek voerden in het hotel waar u verbleef en daarom iedereen meenamen (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 17.04.2024, punt 3.1 + zie CGVS, p. 12-13). De politie arresteerde u hardhandig en zei racistische zaken tegen u (zie CGVS, p. 13). U werd gedwongen om op het politiebureau te blijven maar er is niets ernstigs gebeurd (ibid.). U hebt echter geen juridische bijstand gevraagd om deze verbale mishandeling en willekeurige detentie te melden (ibid.), omdat u er niet veel rekening mee hield en u gefocust was op het verlaten van het land (zie CGVS, p. 14). U haalt geen andere incidenten aan met de politie of met Griekse burgers. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u, als begunstigde van internationale bescherming, geen beroep zou kunnen doen op de Griekse autoriteiten.”

Dit ontbreken van ernstige pogingen om een leven op te bouwen, gepaard met het korte verblijf van verzoeker in Griekenland doet leiden tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland. Nochtans heeft verzoeker hiertoe duidelijk de capaciteiten, gelet op het ontbreken van enige kwetsbaarheid in zijn hoofde.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken,

hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

8. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

9. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard."

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of onvankelijk.

3. Met zijn betoog ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 4 februari 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. Verzoeker stelt dat hij in België momenteel een medische behandeling volgt voor zijn linkeroog en huid. Gelet hierop kan echter geen bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die verzoeker zou verhinderen

om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. De vaststellingen van de beschikking van 4 februari 2026 blijven aldus overeind.

3.3. Verzoeker verwijst naar zijn situatie in België en stelt dat hij hier werkt. Verzoeker stuurt met dit betoog echter aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cf.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

3.4. In zoverre verzoeker verwijst naar het arrest van de Verenigde Kamers van de Raad met betrekking tot de situatie van Griekse statushouders, dient te worden opgemerkt dat dit arrest geen precedentwerking heeft. Ten overvloede blijkt dat die rechtspraak zaken beoordeeld heeft waarin de Griekse verblijfsvergunning (ADET) reeds was vervallen, terwijl de ADET van verzoeker *in casu* nog geldig is (tot 12 december 2026).

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 4 februari 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP